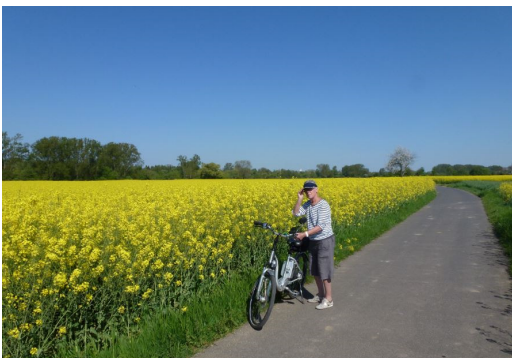

Reisverslag Balkanreis 2016:

Donderdag 5 mei even na 8.00 uur vertrekken wij bij een stralende zon uit Goor, we zien al diverse groepen jongeren dauwtrappen op de fiets. De reis naar Karlsheim loopt zeer voorspoedig geen vertraging geen file dus zijn we rond 14.00 uur al op de camping. Het is veel rustiger dan vorig jaar met Hemelvaart het is ook veel te lang koud geweest, maar de dames van de receptie hebben een afgesloten gebied vrij gehouden voor ons. Nadat we geïnstalleerd zijn gaan we genieten van de zon en een koud biertje. In de avond testen we het restaurant dat nu 8 smaken schnitzel in 3 maten in de aanbieding heeft. Wij gaan voor de kleine van 140 gram maar 210 of 280 gram is ook mogelijk. Wij hebben heerlijk gegeten in de voorbereiding heb ik de kok gevraagd om voor zondag een beetje over te houden voor diegene die van de binnenkomers ook willen genieten van een schnitzel gerecht. Helaas koelt de avond snel af en zitten we om 20.00 uur weer binnen achter de koffie.

Prachtige goudgele koolzaadvelden.

Vrijdagmorgen met verse Duitse harde broodjes beginnen we de dag, in de loop van de ochtend gaan we de "Kultur Radweg Kurmainzer Herz" fietsen, we hebben van de camping een kaartje met aandachtspunten meegekregen. De route is af en toe goed aangegeven maar meestal moet je goed kaart lezen en op je gevoel afgaan. Het is een prachtige route van 35 km die veelal langs de oever van Mainz maar ook door enorme beukenbossen leiden. In de stad Seligenstad moet je absoluut de Altstadt bezoeken veel terrassen leuke restaurants mooie oude gebouwen. Hier ga je met de pont over en verlaat je Hessen en kom je Bayern binnen. Zondag aanstaande wordt hier de uitgestelde carnavalesoptocht gehouden dan wordt het daar extreem druk. Ria wil nu ook graag net als al die

Duitsers een mandje achter op de fiets en dat lukt bij een fietsenzaak in Kahl. We genieten deze dag extra lang buiten is het veel aangener dan gisteren.

Aschaffenburg weekmarkt bij het kasteel.

Zaterdagmorgen 7 mei het is weer stralend weer en we zitten om 10.00 uur al op de fiets dit keer gaan we naar Aschaffenburg 18 km van de camping verwijderd. Tussen de goudgele koolveldzaden en dan weer langs de Mainz ligt een mooi fiets en wandelpad. Van verte zien we al de oude burcht maar we kunnen geen foto tegen de zon inmaken. We gaan direct naar de Alt Stadt daar is een grote gezellige markt, maar we beginnen eerst met een kop koffie. We dwalen heerlijk rond eten een hapje bij de Metzgerei, daarna weer op de fiets en tegen 15.00 uur zij we terug op de warme camping. We schuiven de voorwand bescherming in de luifel zodat we schaduw creëren onder de luifel die pal op het zuiden staat. Zondagmorgen we gaan weer fietsen we willen net als vorig jaar weer het Frühshoppen in Mainfingen meemaken, maar helaas er is weinig te doen de optocht van Sweligenstadt breekt hen op. We fietsen door naar Seligensadt en bezoeken de Altstadt met haar mooie Abdij en stadsbibliotheek.

Kloostertuin met abdij en kathedraal.

Daarbij valt de sombere kathedraal in het niet. Hier en daar zien we opgebouwde podia en bierkramen maar de optocht begint om 14.00 uur en daar wachten we niet op. We stekken over met de pont en fietsen terug naar de camping in afwachting van onze eerste gasten. Als we om 16.00 uur nog niets binnen hebben stuur ik een sms naar Sylvia en krijgen te horen dat ze in een forse file stilstaan, Ben en Yvonne krijgen ook problemen en Theo mailt dat hij ze heeft gevonden op een P.plaats net onder Siegen en dat ze niet voor 19.00 uur op de camping zullen zijn.

De oude Stads bibliotheek.

Even na 16.00 uur koen de deelnemers uit Tiel binnen en tegen 17.00 uur komen de 2 campers uit Haaksbergen binnen die allen via de A3 zijn gereden en maar in lichte mate files hebben gehad. Gelukkig willen allen mee uit eten want ik had voor ca 10 personen een tafel geregeld. Tijdens het eten komen Yvonne, Ben en Theo binnen die snel parkeren en aanschuiven aan de Dis. Van Henk en Sylvia krijgen we te horen dat ze er na streven om voor 22.00 uur binnen te zijn. Na raadpleging met de receptie zorgen die ervoor dat er opvang blijft om ze alsnog binnen te krijgen als het maar niet erg veel na tien wordt. Om 22.15 uur krijgen we te horen dat ze de Autobahn op 6 km van de camping verlaten hebben en 10 minuten later kunne we ze hartelijk begroeten. Ria gaat snel wat braadworsten bakken zodat de laatkomers ook nog iets warmes naar binnen kunnen werken. Met een goede borrel als afsluiting kan iedereen beginnen met het genieten van een goede nachtrust.

Maandagmorgen gaan we met 8 reisgenoten op de fiets om de Kurzmainzer Harz route te fietsen, Ria en ik hebben die grotendeels gehad maar dit keer fietsen we wel het deel dat wij gemist hebben. We drinken Koffie met overheerlijk gebak in het Kloster café dat bemenst wordt door gehandicapten, we hebben veel bewondering voor de mooi aangelegde en onderhouden "kloostertuinen" als we even na 14.00

uur op de camping zijn komen de overige equipes al kort achter elkander binnen. Onder een stralende zon wordt hier en daar getoast op de mooie reis.

Maandag 10 mei om 9.00 uur vertrekken Jan en Freddy als eerste en vanaf 10.00 uur volgen de anderen. Bij vertrek heb ik een andere afstand tot de camping dan veel anderen, we denken dat dit komt doordat we nog niet op de weg rijden. Wij vertrekken als laatste met Martin en Ria en na een tijdje rijden heb ik nog steeds dat verschil in afstand, ik vraag mijn Ria om het reisboek en voer de coördinaten opnieuw in en nu zijn we wel gelijk. Als we bij Nürnberg de A9 naar München worden opgestuurd weet ik dat het fout zit, ik weet dan ook dat een ieder de gewijzigde coördinaten niet heeft ingevoerd dus stop ik bij de eerste P plaats om mijn eigen reisboek te pakken met de gewijzigde coördinaten en het blijkt dat de door mij ingevoerde wel juist waren, dus kunnen we via de A6 alsnog ontsnappen en terugkeren op de juiste route. Het is erg druk op de snelweg veel files en daardoor komen we iets later aan dan gepland op de camping en op dat moment zijn wij de eerst aangekomene na de reisleiding van de dag die wel de juiste coördinaten heeft. We gaan bellen om de juiste informatie door te geven en binnen 30 minuten zijn ze allemaal binnen op Ria en Gerrit na die hebben een leuke band gehad.

In de avond genieten we met zijn allen van een heerlijke maaltijd in het restaurant van de sportclub welke naast de camping is gelegen.

Gezellig samen uit eten.

Dinsdagmorgen al vroeg komt Henk naar mij toe hij wil zo snel mogelijk met de bus van Gerrit langs een garage om er nieuwe ventielen in te zetten. We ruilen het samen rijden en vertrekken dus met Theo om 7.30 uur. Wij kiezen in Oostenrijk voor de Romantik route en rijden via Bad Aussee naar de camping aan de Putterersee in Aigen in het Ensdal. Wij genieten van de mooie vergezichten, meren en besneeuwde bergtoppen.

We zijn om 15.00 uur op de camping waar een gastvrouw ons opvangt en ons het middenveld aanwijst waar we met ons 13 kunnen staan, als later blijkt dat onze caravan begint te zakken mag ik nog een keer verhuizen om beter te kunnen staan. Maar nadat alles en iedereen genesteld is kunnen we even na 17.00 uur met zijn allen toosten op onze aankomst in Oostenrijk.

Als reisleiding delen we oranje kaarsjes uit om zo een beetje oranje gevoel te houden tijdens de reis, John geeft alle equipes een boekje met sterrenbeelden om zo de 10 groepsreis te vieren. Het wordt een gezellig samenzijn en nadien gaan er ook nog vele uit eten in de kantine van de camping.

Proost!

Donderdagmorgen is het zwaar bewolkt weer, sommigen gaan toch fietsen anderen maken alles weer lekker schoon, Joop gaat nog een keer naar de dokter en laat foto's van zijn longen maken en gelukkig ziet alles er goed uit, wel besluit hij om het filter van de airco te vervangen en maakt daar een afspraak voor. Wij gaan even naar Lienzen om wat in te kopen. Heel af en toe vallen er ook nog wat regendruppels, fietsers keren weer terug maar op het eind van de middag kunnen we toch nog molka spelen, er wordt weer fanatiek ingezet om zo snel mogelijk de 50 punten te scoren.

's Avonds komt Theo bij ons gezellig eten en later op de avond wordt er zelfs gebridget bij Joop en Henny . In de loop van de avond gaat het regenen en die houdt niet eerder op dan in de loop van vrijdagmorgen, Sylvia deelt aan ieder quiz formulieren uit zodat we wat te doen hebben in de caravan. Ja het is al weer de laatste dag in Oostenrijk morgen trekken we Slovenië in.

Zaterdag 15 mei het heeft weer de hele nacht geregend en velen moeten in de regen aankoppelen, Theo en ik vertrekken als laatste en we houden regen tot we door bij Graz komen. Het klaart geweldig op en in de zon komen we aan op de camping in Ptuj. Sylvia stelt voor om gezamenlijk het glas te heffen op een welkom in Slovenië maar als we goed en wel zitten breekt er een onweer los en vluchten we naar de caravans. In de avond eten we overheerlijk een 5 gangen menu voor 16,00 € in een gezellige ambiance. Zondagmorgen staan we op na een hele nacht met lichte regen maar met grote gevolgen, sommigen van ons staan volledig in het water en daardoor begint er een verhuizing van caravans naar hogere en drogere plaatsen. Er worden zelfs personen gered en op de rug weggedragen.

Wateroverlast?

In de loop van de ochtend begint het op te klaren en komt er af en toe iets zon door. Hier en daar wordt hard gewerkt om alles weer droog te krijgen. Wij gaan met Ben en Yvonne eerst naar de Maria kerk in Ptujška Gora ca 15 km van de camping hoog op een berg ligt de prachtige kerk met het klooster welke 600 jaar geleden gebouwd zijn. De inrichting van de kerk is allemaal van houtsnijwerk en dat maakt haar zo bijzonder. Vanaf de P-plaats is er een soort kruisweg omhoog, en als je boven bent heb je een prachtig uitzicht over de landerijen en boerenbedrijven aan de ene kant en de bergen aan de ander kant. Ook zijn er huizen rondom de kerk die ook misschien wel 3-400 jaar oud zijn. Daarna rijden we naar Ptuj en wandelen even door de stad maar op zondag is het daar erg stil dus nadat we een kop koffie met iets lekkers hebben genoten keren we weer huiswaarts. Het weer is zodanig opgeknapt dat we weer lekker buiten kunnen

zitten en nog kunnen genieten van een glaasje. Maandagmorgen schijnt het zonnetje maar in de schaduw is het nog erg koud. We rommelen wat in de caravan en gaan nadien fietsend naar de stad, bezoeken het kasteel dat boven op de berg ligt en genieten van het mooie uitzicht over de stad en de rivier.

We gaan de stad in die is wel mooi oud, maar er valt weinig te beleven we eten een lekker ijsje en proberen dan langs de rivier te fietsen als we na ca 8 km eindigen voor een drukke weg en op een of andere manier de rivier gemist hebben keren we maar terug naar de camping. Dinsdag 17 mei vertrekken we om 9.00 uur samen met Wija en Frank als eersten, we maken een fout doordat mijn navigatie op vrachtwagen staat en Ptuj verboden is voor vrachtverkeer moeten we bijna 20 km omrijden. De route naar Plitvicka gaat over de snelweg via Zagreb tot Karlovac dan ga je de bergen in en heb je een fantastisch mooie route, we worden nog enigszins gehinderd door een vrachtwagen die zijn lading van lege flesjes was kwijtgeraakt.

Wifies.

Maar om 13.00 uur staan we bij de receptie, ze hebben een speciale hoek voor onze groep gereserveerd waar we fijn bijeen kunnen staan je hebt de keus om verhard of in het gras te staan, nadat we allen zijn geïnstalleerd zijn we unaniem van mening dat deze camping geweldig mooi is aangelegd. Het is ook heerlijk weer daarom kunnen we om 17.00 uur met zijn allen bijeenkomen waar John dan uitleg geeft over de te bezoeken watervallen in het Nationale park Plitvicka Jezera. Door het fijne weer blijven we nog gezellig napraten en daarna gaat een kleine groep uit eten in het restaurant van de camping. Woensdag 18 mei een strak blauwe hemel belooft ons een mooie dag aan te bieden, het is wel erg fris in de schaduw dus moet er een extra trui of jasje mee. Om 9.00 uur vertrekken wij met de gratis bus van de camping. Wij stappen met zijn allen uit bij station 2 want van hieruit kun je het beste een keus maken wat je wilt wandelen.

Nadat we met de kleine Duisenberg kaartjes hebben gekocht en de kaart nogmaals door iedereen is bekeken splits de groep zich op in de afstandswandelaars en de overeggen. Door de hevige regenval van de laatste tijd zijn er gedeeltes van de K route de zware route afgesloten en zijn de grote watervallen vanaf de onderzijde niet bereikbaar. De lichte wandelaars gaan eerst van de koffie genieten en beginnen dan aan hun eerste tocht. Als die tegen 13.00 uur is afgelopen willen de meesten er nog wel 1 en gaan we met de trein naar station 1 en wandelen weer terug naar station 2 en tocht van 1,5 uur die ons veel watervallen te bieden heeft. Jammer dat het zo druk is we moeten veelal in file lopen. Tegen 16.00 uur komen alle groepen weer bijeen en hebben veel voldoening gehad van de mooie maar soms toch wel zware wandelingen. Om 17.00 uur gaan we allen met de gratis bus terug naar de camping en wordt er genoten van het wel verdiende drankje.

Vrijdag 20 mei John is jarig en wordt door de groep toegezongen, daarna vertrekt hij als eerste met Freddy en Willy om 9.00 uur. Gelukkig regent het niet meer maar helaas is het zwaar bewolkt met een beperkt zicht op de mooie route van 177 km naar Bosnië- Herzegovina . Als je de grens passeert is het direct anders je ziet ineens volop minaretten , de architectuur van de huizen, de wegen zijn redelijk goed maar je wordt gek van de wisselende snelheidsbeperkingen, en overal camera's en veel politie die controleren. De meesten zijn wel een keer op de foto gekomen, en ik werd aangehouden om de papieren te controleren. Maar alles is vriendelijk en wenst ons een goede reis toe. Als we boven op de berg bij Jajce rijden zien we de camping beneden liggen en dalen de steile helling af met de vraag in ons achterhoofd kunnen we deze weg wel weer terugnemen?

De weg naar Jajce.

Tegen 15.00 uur is iedereen weer binnen en krijgen we de mededeling dat we ons om 17.00 uur mogen verzamelen in de kantine. Ook wordt mijn caravan versierd met vlaggetjes en de Happy Birthday wens. Sylvia en Yvonne treden op met een lied over "oude

klare ". Ria van Martin leest een gedicht voor en de RL geeft een rondje weg. De menu kaarten gaan rond en voor ca 6,--€ kun je hier eten dus de hele groep besteld zijn eten en het wordt een gezellige boel. Nog even een drankje nagenieten en mijn verjaardag zit er weer op. Zaterdag morgen de zon schijnt heerlijk en de voorspelling is dat dit enkele dagen zo zal blijven en dat de temperatuur richting de 27 graden zal gaan. Even na 10.00 uur haalt Alida Hodzic onze gids ons op met een grote bus voor 20 personen en een luxe auto. We worden naar de stad Jajce gebracht en we starten bij de watervallen.

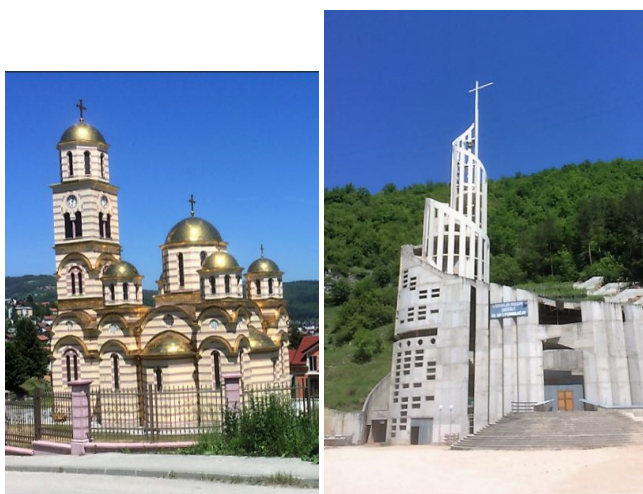
In de catacomben van Jajce.

Zij vertelt ons veel van de geschiedenis van Bosnië en de Joegoslavische republiek. 100 meter van de watervallen staat het huis waar maarschalk Tito in 1943 de republiek heeft uitgeroepen. Ook zijzelf heeft in 1995 6 maanden met haar gezin ondergedoken gezeten op het platteland omdat ze moslim waren. We dalen af in de catacomben van de stad en gaan gezamenlijk koffie drinken op een terras met een mooi uitzicht over het dal. Helaas heerst er nog veel armoede in dit land en da zie je aan jonge bedelende kinderen.

De watermolentjes nabij de camping.

Om 13.30 uur worden we weer opgehaald door de busjes en we worden bij de beroemde watermolentjes die 300 meter voorbij de camping liggen uitgezet. We mogen bij een zeer trotse molenaar binnen komen kijken want hij heeft de molen helemaal gerestaureerd en alles werkt weer zoals vroeger. Daarna wandelen we terug naar de camping spelen nog een tijdje Molka en gaan weer uit eten dit keer eten wij het nationale Cevapci gerecht en volledige maaltijd met salade erbij en dat voor 4,5€ . In de avond leggen we nog een kaartje en gaan weer slapen in een koude nacht. Zondagmorgen komt de zon snel door de laaghangende mist heen gebroken, het beloofd een stralende dag te worden. Ergens is een deur kapot en onze technische man wordt dus ingeschakeld hij krijgt daarbij een assistent en de gebroeders Bever repareren de deur perfect. Wij maken met Ben en Anneke een rondrit door een van de mooiste canyons van Bosnië zien een mooie Orthodoxe kerk in Mrkonjic Grad vandaar uit gaan we naar de weg Jajce – Banja Luka en bij de hoofdweg gekomen gaan we weer naar Jajce.

We komen onderweg weer een zeer aparte Roomse kerk tegen geheel uit beton maar nog lang niet klaar, hier in Podmilacje worden pelgrimstochten naar toe gehouden, in deze St- Johns kerk wordt de paus komende september verwacht. Als we tegen 15.00 uur terug zijn op de camping willen we graag een schaduwplekje opzoeken het is zo maar 27 graden geworden. Onderweg hadden we nog nieuwe aardappelen gekocht om deze op deze avond op te eten maar er was weer belangstelling voor de keuken van de camping en voor die prijs ga je gewoon weer mee. Maandagmorgen vertrekken we samen met Jan en Ine om 10.30 uur voor de mooie rit naar Sarajevo omdat er wat onduidelijkheid was inzake de

coördinaten waren de eersten een half uurtje eerder vertrokken dan normaal .

De stad Jajce.

Gelukkig hoeven we niet de klim naar boven te nemen gewoon onderlangs de rivier volgend tot in de stad. Bij onze 2^e koffiepaauze belanden we op een P. Plaats waar we achterwaarts weer af moesten voor ons lag een enorme niet in te schatten diepe plas met water. Maar uiteindelijk komen allen weer goed aan op de camping en wacht onze gids Lolo ons al op. De camping biedt ons een BBQ met een Slibowitz aan en er wordt zelfs afgesloten met gebak. Een mooie dag wordt zo perfect afgesloten.

Dinsdag 24 mei om 9.00 uur haalt onze gids Lolo ons met de bus op, ook de andere Nederlandse gasten op de camping Trudy en Wim uit Lent gaan mee met onze excursie. Lolo spreekt redelijk Nederlands al valt

er regelmatig een Engels woord er tussen door. De bus ziet er netjes en heel schoon uit maar is wel ouder dan 10 jaar. Onze chauffeur weet precies wat er gereden moet worden en als eerste gaan we naar de bron van de Bosna rivier die in een park uit 5 bronnen ontstaat en uiteindelijk in de Zwarte Zee zal uitkomen. Heel ontspannend wordt er door het mooie park gelopen en Lolo blijft ons maar vertellen over het park en de rivier.

We maken ook nog een groepsfoto op een brug maar die is nog niet mooi genoeg die moet nog een keer overgenomen worden. We gaan met de bus richting de stad en zien hoe langer en vaker nog veel beschadigde gebouwen uit de oorlog die in 1995 geëindigd is. We rijden langs het vliegveld waar het tunnelmuseum is gevestigd. De 700 meter lange tunnel is onder het vliegveld doorgegraven om de moslims te bevoorraden maar is vooral gebruikt om sigaretten te kunnen smokkelen die dan 10 x meer opbrachten. We bezoeken het museum niet omdat Lolo het een onbenullige prijs vind die men verlangt namelijk 5,00€ p.p.

We gaan lekker koffie drinken met gebak. Op advies van Lolo gaan we bij een Apotheek langs omdat je hier alle medicijnen zonder recept kunt kopen en die zijn

heel veel goedkoper dan in Nederland. We rijden langs de gebieden waar zware strijd heeft gewoed tussen de Moslims en de Serven, diverse kerkhoven zijn er een bewijs van waar Serven en Moslims naast elkaar begraven liggen de Moslims met witte stenen de Serven met donkere stenen.

Veel kerkhoven in Sarajevo.

We gaan naar de oude stad met haar gezellige boetiekjes en winkelstraatjes, we lunchen in het beroemde Morica Han waar geen alcohol wordt geschonken en genieten van een overheerlijke vleeschotel met rijst en wortels.

Radovan Karadžić

Bij de moskee staat een kerktoren die aangeeft hoe lang het nog duurt voordat het donker is, dus iemand moet elke dag die klok bijstellen. We winkelen nog heel even en gaan weer terug naar de bus die ons opwacht bij de mooie bibliotheek waar tijdens de oorlog meer dan 1 miljoen boeken zijn verbrand. Met de bus gaan we naar Pale waar Karadzic zijn verblijf had en bij hotel Panorama dat over Pale uitkijkt staat het huis waaruit hij regeerde en waar uiteindelijk ook de vrede is gesloten.

Het huis van Radovan Karadžić

Daarna maken we prachtige rondrit door het wintersportgebied van Sarajevo en toont onze chauffeur zijn kwaliteiten. We stoppen nog een keer voor een foto te kunnen maken van de stad. Daarna gaan we naar een grote Hypermarkt en kunnen we onze voorraden weer aanvullen. Als we na 18.00 uur thuis komen kunnen we eindelijk het glas heffen op een mooie dag. Sylvia en John rekenen af met de begeleiders van de dag en geven ze een dikke fooi want dat hadden ze echt wel verdiend. En wat hadden we weer een mazzel met het weer geen druppel gevallen en dat met een weersvoorspelling die niet veel goeds beloofde.

Sarajevo een indrukwekkende stad.

Donderdag 26 mei vertrekken wij met Anneke en Ben om 7.45 uur het lijkt rustig maar de stad zit vol met verkeer het is spitsuur. De natuur waar we door rijden is fantastisch mooi, prachtige vergezichten watervallen en stuwmeren maken dit tot een uniek gebied. Aan de grens worden we ouderwets 2x gecontroleerd en moeten we aan de Serven 3,--€ eco belasting betalen. De camping in Kremna ligt geweldig mooi op een hoogte van 750 meter kijken we uit over Natuurpark Sagra Mokra Gora. De plaatsen zijn erg klein tussen de perenbomen, maar tegen 16.00 uur

heeft iedereen toch naar tevredenheid een plek gevonden. De eigenaar van de camping spreekt geen Engels of Duits maar we worden allerhartelijkst ontvangen met koffie en Perenjenever. Later komt Tatjana die Engels spreekt en alles uitlegt, intussen worden er meerdere flessen van de perenjenever gekocht en aan de zingende mensen te horen ook nog opgemaakt.

Theo zingt een aria voor Tatjana en alle remmen gaan los, het wordt heel gezellig en we sluiten de dag af met een heerlijke barbecue die op de camping wordt gemaakt door de plaatselijke bevolking, we krijgen het keurig uitgeserveerd op bordjes met in de mand dikke witte kadetten. Vrijdagmorgen gaat een groep wandelen onder leiding van Tatjana, zij is de buurvrouw van de camping.

De keukenbrigade aan het werk.

Anderen gaan een autorit maken, bezoeken de markt in Zlatibor, in het dorpje Sirogojno laten we de koffie staan die kunnen we niet drinken. We volgen een deel van weg 21 een prachtig gebied maar na 20 km keren

we maar terug want we weten niet waar we uit zullen komen. Zaterdag 28 mei het is weer een stralende dag, tegen 12.30 gaan we met 5 auto's naar het station van Mokra Gora wat 12 km verder op ligt. We kunnen de auto's prima parkeren achter de hoofdstraat, ik ga de gereserveerde kaartjes afhalen. Maar als ik zie dat er voor de wagons een diesel loc wordt gerangeerd dan ben ik een beetje teleurgesteld want ze beloven een treinrit met de Sargan 8 de mooie stoomlocomotief. Maar klokslag half twee vertrekt de volgeladen trein die naar een station 15 km verder op gaat af en toe wordt gestopt om foto's te kunnen maken van de mooie valleien. Op het eindstation krijgen we 20 minuten de tijd om een ijsje of een drankje te nuttigen, daarna gaat het weer terug naar Mokra Gora waar het inmiddels 29 graden is geworden.

De Sarga 8 met diesel locomotief.

In de avond eten we weer gezamenlijk en dit keer heeft iedereen een heerlijke forel met gekookte aardappelen en warme groente en dat voor de prijs van 5,00 €. Onze kok is er maar wat blij mee dat we er allemaal zo heerlijk van eten. De baas bedankt ons voor de komst en wenst ons verder een goede reis toe. Wij bedanken Tatjana voor haar vertalingen en voor haar begeleiding tijdens de wandeltocht en geven haar een flesje Hollandse advocaat. De meesten duiken dan het bed in want morgen staat een bergetappe in het programma van 245 km.

Zondag 29 mei vertrekken wij als eersten met Henny en Joop om 7.30 uur. We rijden de route zoals aanbevolen door de camping via Zlatibor, Kokin Brod naar Bijelo Polje. Aan de grens worden we gecontroleerd op de groene kaart voor de caravan alsmede autopapieren en paspoorten. De caravan wordt niet gemeten dus die wet op 6 meter wordt

niet gehandhaafd. Na Bijelo Polje rijden we de Tara canyon in, dit is de diepste canyon van Europa de weg slingert met stijgingen van ca 7% het bied ons prachtige uitzichten en een geweldige natuur.

De percentages die de ANWB vermeld in haar kaarten zijn we niet tegen gekomen en ook niemand heeft enige problemen met stijgen of dalen. We maken een fotostop bij de beroemd brug over de Tara. Als we dan om 14.00 uur aankomen op camping welke gelegen is op 1500 meter hoogte hebben we een probleem met de receptie, ze hebben nog een club meer en die hebben soms wel 3 plekken bezet, ze blijven maar lachen en wijzen ons verspreide plekken toe. Maar wonder boven wonder heeft iedereen weer een plaatsje gekregen en wordt er volop genoten van het prachtige uitzicht op het bergmassief van het Nationale park Durmitor, met pieken van 2500 meter hoog.

De brug over de Tara.

Maandagmorgen wordt de andere groep opgehaald met Jeeps om een tocht te maken door het Nationale park Durmitor een tocht van ca 5 uur, ik ga bij de receptie om inlichtingen vragen en krijg een aanbieding van € 103,00 per persoon met een minimum van 4. Even later komt ze terug en is er een nieuwe prijs van € 43,00 dat klinkt ons logischer in de

oren dus wordt er een inteken lijst opgehangen. Ook horen we dat er iets hoger ook een bijna klare camping is dat is camping Razvrsje waar je ook lekker kunt eten. We lopen er naar toe en de baas Miso is een druk baasje die heel veel in de aanbieding heeft het begint met het eten Vis of Vlees € 6,00 wijn en bier 1,50 1 kg honing 10,00 een eigen gestookte obstler 10,00 per liter.

De mooi gelegen camping in Zabljak.

Ook beweerd hij dat hij ons een toer door het park kan aanbieden voor 10,00 € per persoon maar dan niet met Jeeps maar in busjes met minimaal 6 personen. We bestellen eerst maar eens het eten voor de avond en willen dan beslissen. Op de camping aangekomen is er al een groep wandelaars onderweg en ik vraag wie er voor een tientje mee wil, van de aanwezigen wil iedereen wel mee dus we hebben al 17 man op de lijst. Als we gaan eten horen we dat de kokkin de moeder van Miso is zij heeft 10 jaar lang als kok in Duitsland gewerkt. We krijgen heerlijk 2 forellen met aardappelen uitgeserveerd niet te geloven voor die prijs en de vlees genietters komen ook echt aan hun trekken.

Miso is niet aanwezig maar we laten weten dat we wel interesse hebben aan de tour voor 17 personen. Met onze technische man spreken we af om de andere ochtend om 7.30 uur te gaan kijken hoe het materiaal is en wat de route zal zijn. In de nacht wordt ik wakker met een zeer onrustig gevoel is die Miso wel betrouwbaar hij komt zo over als en sjacheraar, kunnen we dit wel verantwoord doen? Dus met dat gevoel gaan we om 7.30 uur daar naar toe. Miso is een al enthousiast en zegt dat hij dan als eerste bus gaat rijden en aan mij de dingen zal uitleggen dan kan ik dat dan weer naar de groep overbrengen.

Zowel Henk als ikzelf hebben er nu wel vertrouwen in en spreken nogmaals duidelijk de prijs af. Als ik dan terug ben op de camping willen de wandelaars ook plotseling mee als het kan dus opnieuw naar boven en het zo geregeld dat er 23 mee kunnen, helaas moet de geblesseerde Sylvia met haar Henk thuisblijven. Om 11.00 uur gaan we naar de busjes toe en 2 zien er gewoon goed uit de 3^e heeft eigenlijk een te zwakke motor blijkt tijdens de eerste kilometers dus wordt er een nieuwe indeling gemaakt.

Miso kent het gebied echt op zijn duimpje hij verrast ons telkens met zijn stops om mooie foto's te maken. Als er tegenliggers zijn of stilstaande voertuigen overall

geeft hij zijn visite kaartje af welke hij in 33 talen heeft. De bergen , de canyons en telkens weer de sterk wisselende panorama's verrast iedereen, niemand heeft ooit eerder zulk een natuurgeweld bijeen gezien, Montenegro betekend zwarte berg maar die kleur zie je maar zelden. Maar nu sta je bij mij en vele anderen op de eerste plaats qua natuurschoon. Als we dan net voor 6 uur thuiskomen geven we als dank niet alleen een fooi maar gaan we bijna met ons allen uit eten. Ongelooflijk dat dit kan voor die prijs maar mocht je ooit naar Zabljak gaan ga dan naar zijn nieuwe camping en laat je rondrijden in het park, dan weet je pas echt wat Montenegro te bieden heeft.

Telkens weer verrassende veranderingen.

Woensdag 1 juni we vertrekken uit Zabljak om naar de kust te gaan, het is zwaar bewolkt weer dus prettig om te rijden. We gaan weer door de Tara canyon terug naar hoofdweg nummer 2 op advies van de camping dit om een erg kronkelende weg te voorkomen. Ook dit keer weer een geweldige mooie route wel is de afdaling van ca 6% erg lang met 9 km alleen maar remmend op de motor gaat je gebruik fors omlaag. Niemand krijgt problemen met de remmen. Als eerste komen we net na 13.00 uur aan op de prachtige camping in Petrovac. Als we de pootjes uitgedraaid hebben vraagt Yvonne of we eerst koffie willen drinken, maar ik zie ineens de wolken over de bergen slaan dat wordt dus regen. Zowel Ben als ik zetten razendsnel de luifel op en gelijktijdig begint het regen. Even later komen de eersten binnen en we maken van ons terrein een mooie carrousel opstelling. Helaas blijft het telkens even sputteren en kan de briefing niet doorgaan maar ga ik de groepjes maar langs om de mededelingen mee te delen.

Donderdagmorgen gaan we met Ans en Bennie naar Kotor volgens Lonely plant de mooiste oude stad van de wereld.

Op weg naar Kotor.

Het is moeilijk om een parkeerplaats te vinden maar het lukt en nog wel dichtbij de oude stad die vele oude woningen, winkels en hotels bevatten. Het meest indrukwekkend is wel de stadsmuur die hoog de berg opgaat met daartussen in een kerk en op de top een kasteel, wij zien af van de moeilijke wandeling want het is toch wel warm geworden. In de stad komen we ook nog weer bekenden tegen van de camping in Sarajevo.

We gaan op zoek naar het mooie altaar dat gebouwd is door Fransico Cabianga welke zich bevindt in de kerk van de vredige stilte. Daarna gaan we eten bij de meester kok in het restaurant Konoba Trepza waar je werkelijk verse vis krijgt maar ook een fantastische

biefstuk kunt eten. Als we terugkomen op de camping horen we dat de achterblijver hebben geboeld, de dames tegen de heren en de dames hebben nog gewonnen ook.

De stad Kotor.

De avond is nog heerlijk warm en het is dan ook de eerste keer dat we buiten kunnen zitten en dat hebben we ook geweten, hier en daar ontstaan groepjes die gezellig een glaasje samen drinken en dit keer wordt het ook wel iets later dan anders. Vrijdag maken we er een luie dag van enkelen gaan nog naar Kotor en we hebben afgesproken om avonds gezamenlijk te gaan barbecueën, ieder zorgt voor zijn eigen spulletjes maar we gaan wel bij elkaar zitten. Maar uit Kotor komt het bericht dat het daar stevig regent, kan het wel doorgaan? Jazeker bij ons wordt het bewolkt maar het blijft gelukkig droog. Het wordt een gezellige en fijne avond en als na het eten de overgebleven borrel uit Kremna wordt uitgeschonken wordt het een feestelijke afsluiting.

Zondag 5 juni vertrekken wij om 8.30 uur met Ans en Bennie en nemen de route via Kotor en dus niet de ferry het is een omweg van ca 30 kilometer maar de rit langs de baai van Kotor is super mooi. Ook zie je

veel viskwekerijen langs deze route. Om 13.00 uur komen we aan bij de camping in Orasac en de baas Bozo begroet ons allerhartelijkst hij wijst ons de gereserveerde plaatsen aan die liggen op vlakke terrassen tussen de olijfbomen. Tegen 15.00 uur zijn ze allemaal weer binnen en op het eind van de middag krijgen we een welkom aangeboden met eigen gemaakte likeurtjes, borreltjes en zoete koekjes. Het weer is prachtig dus dat wordt weer heerlijk buiten zitten.

Onze gids José uit Dubrovnik heeft ons veel te vertellen.

Maandagmorgen om 9.00 uur staat onze luxe touringcar bij de ingang van de camping, ook onze gids José is aanwezig en die legt tijdens de reis naar de stad al heel veel uit. Eerst rijden we naar een punt waar we de stad van boven goed kunnen bekijken en fotograferen, daarna rijden we naar het Pileplein waar de excursie begint en waar de bus ons om 15.00 uur weer ophaalt.

We wandelen lekker rustig door de oude stad en José blijft maar vertellen met haar duidelijke stem. We drinken toch wel dure koffie op een mooi terras en daarna nog een wandeling door de oude haven, bij de Kathedraal nemen we even na 12.00 uur afscheid van

onze gids. We gaan met ons allen naar de Jezuiten kerk waar Theo het Ave Maria zingt en daarna ook nog een duet met Willy.

We horen dat er daarna nog een keer gezongen is maar wij zaten toen op een terras om een drankje te nemen. Dubrovnik is een mooie oude stad maar wat is het daar druk, gelukkig voor ons lagen er maar 2 cruiseschepen dat zijn er soms ook wel 5 of 6. Exact 5 minuten voor 3 staat de bus gereed en allen zijn weer bijeen en gaan we terug naar de camping waar menigeen toch even de oogjes dicht doet. Later in de middag dreigt het te gaan onwederen maar dat blijft gelukkig maar bij een paar spetters. Een mooie dag wordt zo weer goed afgesloten.

Veel steegjes met trappen in de oude stad.

Dinsdagmorgen ben ik al vroeg op om met de campingbaas Bozo de opstap voor de vis Pick- Nick tocht te bekijken, er wordt te veel over gepraat dat het erg moeilijk is. Het blijkt dat we ca 1 km moeten afdalen met 15% en dat we gewoon aan een kade kunnen instappen.

Met de Lorena een dagje varen.

Bozo biedt aan om diegene die moeilijk kunnen afdalen om die naar beneden te brengen. Dus om 9.45 uur beginnen we er aan er worden 2 auto's ingezet om de mensen naar beneden te brengen en om 10.10 uur gaan we aan boord van de boot die helemaal geschikt is voor onze 25 personen. De vriendelijke kapitein heet ons met zijn donkere basstem welkom aan boord en legt uit wat we gaan doen, we gaan 3 eilanden bezoeken waar we pauzes hebben van 35 minuten- 1,5 en 2,5 uur. Bij de eerste pauze wordt er veelal koffie gedronken en een kleine wandeling gemaakt. In de 2^e pauze bereid de kapitein samen met zijn maatje een heerlijke vismaaltijd samen die bestaat uit Zeebaars met gemengde salade en daarbij een drankje naar keuze.

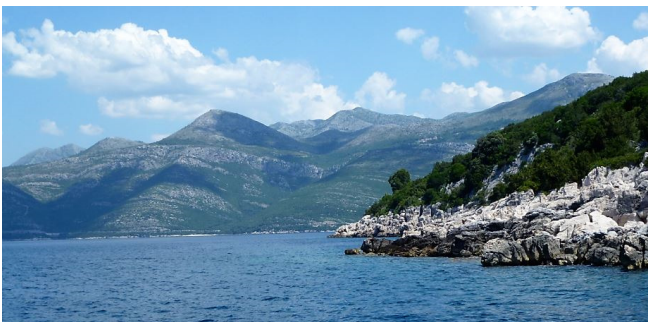
Een gezellige kapitein.

We gaan daarna naar het 3 eiland wat een van de mooiste eilanden van Kroatië schijnt te zijn. We krijgen hier ruim 2 uur de tijd om te wandelen, te zwemmen, of van een terras te genieten. Het zeewater is heerlijk van temperatuur en we kunnen vanaf een zandstrand de zee in. Op de eilanden staan ook supermooie hotels die met Italiaanse allure ontworpen zijn.

De nieuwe brug met de cruise terminal.

Als we tegen 17.00 uur aan wal gaan komt de camping de mensen die niet mee willen wandelen weer ophalen, wat een service wordt hier gratis verleent. Allen hebben enorm genoten van de tocht die we een dag eerder hebben gedaan dan gepland dit omdat de weersvooruitzichten minder zijn voor de woensdag. Op de camping aangekomen na de steile klim smaakt het biertje dan ook geweldig.

Mooi, mooi Kroatië.

Na twee heerlijke rustdagen, die met een zwaar onweer worden afgesloten gaan we op vrijdagmorgen bij een zwaar bewolkte hemel als eerste op stap samen met Sylvia en Henk. De rit is maar 130 km en we passeren in totaal 3 e de grens van Bosnië dit keer redelijk soepel. Rond de middag komen we dan ook aan op autocamp Blagaj die wel wat kleine plaatsen en beperkte maar wel zeer schone toiletruimte heeft. Maar de camping met restaurantje is mooi gelegen aan een rivier. Tegen 16.00 uur is iedereen genesteld en geeft de zeer vriendelijke gastvrouw aan alle dames een schoteltje met aardbeien, wij als

reisleiding krijgen er ook nog een fles koude rode wijn bij.

Mooi oud stadje Pociteij.

Zaterdag 11 juni gaan we met Ria en Gerrit op stap we bezoeken als eerste de stad Pociteij ca 30 km naar het zuiden. Deze stad is 1446 ontstaan en ligt op een steile berghelling aan de Neretva rivier. Hier staat een van de oudste moskeeën van Bosnië die in de oorlog van 1993 bijna geheel werd verwoest, ook werden toen alle moslims uit de stad door troepen van Kroatische Bosniërs afgevoerd. In 1996 is men begonnen met de stad weer te herstellen en dat heeft de moeite geloond. Langzamerhand keren ook de bewoners weer terug die moeten leven van de toeristen, zo wordt er fruit, noten en zoet verkocht in papieren zakjes voor 1,00 euro. In de zomer komen er ook veel kunstenaars die dan hun werk te koop aanbieden om de stad verder te herstellen.

De prachtige gerestaureerde moskee.

Nadien rijden we naar Medugorje een Rooms Katholieke bedevaartplaats die door Rome nog niet erkend is. Nabij de kerk is een altaar opgebouwd met daarom heen ik denk wel 10.000 zitplaatsen. Ook een

toiletgebouw met tientallen WC's en voetenwassen bekken. In de kerk wordt doorlopend heilige missen opgedragen met 3 of soms wel 5 heren. En natuurlijk zingt Theo weer zijn Avé Maria. Daarna gaan we naar Mostar als we dan aan afdaling beginnen hebben we een fantastisch uitzicht op het hooggebergte van Sarajevo, jammer dat het zicht zo slecht is.

Maria verering in Medugorje.

Als we Mostar binnen rijden volgen we de borden van parkeren bij de oude brug en dat lukt prima de parkeerwacht wil uitsluitend 100 kunar = 13,50 euro, na het uitstappen wil hij ook nog een platte grond verkopen als ik dan zeg doe het maar niet want hij heeft mij al een poot uitgetrokken reageert hij met "Ik uwe verstaan heb 2 jaar in Nederland gewerkt maar kijk maar alle mensen betalen hetzelfde. Achteraf bleek dat wel te kloppen. We lopen na 50 meter de oude stad binnen en komen de eersten van onze groep al tegen, we krijgen het advies om de film van de beschieting en wederopbouw van Mostar te gaan bekijken voor slechts 1 euro hebben we een indrukwekkend beeld gezien van de gruwelijke oorlog alsmede de wederopbouw van de historische brug.

We eten een hapje op een terras met een schitterend uitzicht op de brug. Gelukkig hebben wij bijna geen last gehad van de regen, anderen hebben moeten

schuilen voor de zware buien. Na thuiskomst zitten we met een grote groep op het terras bij Ria en Martin en genieten we van het heerlijke opgeklaarde weer. In de nacht krijgen we zwaar onweer met veel regen, jammer dat ik het dakluik nog te wijd open had staan de vloerbedekking is wel erg nat geworden, en ook het stroom viel nog uit, gelukkig is dat probleem in de loop van de ochtend opgelost en kunnen we in ieder geval weer koelen.

Heel veel winkeltjes in Mostar.

Tegen 11.00 uur gaan we met dezelfde groep weer fietsen, we proberen eerst de uitgezette route te fietsen die gaat omhoog maar de weg wordt zo slecht dat we weer terugkeren en weer bij de Neretva gaan we het pad volgen tot onze grote verrassing komen we uit bij het beroemde Tekija Blagaj een bijzonder huis tegen de bergwand aangebouwd waaruit de rivier ontspringt. Daarna proberen we nogmaals een helling te beklimmen maar ook dat moeten we opgeven dan maar langs de oever van de Neretva gefietst tot aan de grote weg en toen weer terug naar de camping. In de late namiddag willen we een happy hour houden maar de regen en onweer zijn ons nogmaals ongunstig gezind.

Het regent na enkele minuten maar de stemming wordt er niet door aangetast. De RL wordt ondervraagd en de antwoorden worden als aannemelijk aanvaard, ondanks de vele regen blijven er nog een aantal eten en met staan, zitten en schuilen worden we met ons allen optimaal bediend.

Maandag 13 juni met 3 stel vertrekken we als eerste om de droom van Sylvia waar te maken, we hebben gekozen voor een camping op het platte land bij een biologische boer, de camping heet Fledermaus Hotel en ligt bij Pakostane. Als we er aankomen is zoon Andrea volop brood aan het bakken, hij legt ons uit dat we zelf maar een plaats moeten zoeken in het bos op de vraag hoe we dan de caravan op elektra kunnen aansluiten krijgen we te horen dat er helemaal geen stroom is. Ze hebben zelf 6 zonnepanelen om de koeling op gang te houden en een lampje voor de keuken en toiletten.

Back tot he roots

Het uitzicht en de omgeving is geweldig je bent midden in de natuur en kamperen met back to de roots heeft ook wel wat. Als de eersten dan ook aankomen is de eerste reactie wat een rommel

moeten we hier wel overnachten? Maar nadat de poten zijn uitgedraaid en er is rondgekeken is de reactie wel anders maar voor sommigen is het toch wel een groot probleem omdat de koeling op gas niet voor een ieder lukt. Het speenvarken draait al rond op het vuur en de oude baas Jute geeft een rondleiding met zijn hotelauto, ze hebben 16 ha.

Op excursie met de "hotel bus"

Met druiven, olijven wat groente, varkens en kippen en produceren 100.000 liter wijn die in het "hotel" worden verkocht aan de dagjesmensen die rondom het meer fietsen en bij Fledermaus gaan eten en drinken. Om 18.00 uur gaan we aan tafel, we krijgen een heerlijk voorgerecht daarna gaat Jure met Jan als assistent het speenvarken ronddragen, als "baas" mag ik een eerste hap er uit bijten en met Jan aan het roer weet je bij voorbaat al dat je het biggetje vol in je gezicht krijgt.

Met trots getoond.

Daarna begint Andrea het te verdelen en samen met de wijn wordt het een feestelijke maaltijd op een unieke plek. Jure beweert dat hij de beste Schnaps van de wereld stookt en dat we na de maaltijd dus moeten proberen, samen stoten we aan en ik geef een stralende Jure maar gelijk.

Andrea verstaat zijn vak uitstekend.

Maar kijkend na de inhoud van de fles val bij de meesten de smaak tegen. We sluiten af met gebakken flensjes en genieten nog na van de zomerse avond op deze bijzondere plek. Maar om 10.00 uur ligt iedereen wel te slapen want er is geen stroom dus wat kun je anders na zulk een maaltijd.

Dinsdag 14 juni ondanks de eerdere gemaakte afspraak zijn Joop en ik die als eerste om 8.30 uur zouden vertrekken al veel vroeger wakker dus vertrekken wij om 7.45 uur de groep mag dus 1,5 uur later vertrekken. We rijden de eerste 150 km op de mooi aangelegde snelweg die door het hart van Kroatië loopt, je hebt mooie uitzichten en na een lange klim van 5% rijdt je nadien op een hoogte van ca 550 meter totdat je weer afdaalt naar de kust. Jammer dat we geen stopplaats konden vinden toen

we de eilanden zagen schitteren in de zon. Tegen 13.00 uur zijn we op Autocamp Njivice een enorm grote camping waar we toch redelijk als groep bijeen staan op de praktisch volle camping.

Nadat iedereen binnen was kregen we een zware onweersbui met enorm veel regen hier en daar staan de plekken volledig onder water wat gelukkig weer snel wegtrekt. Maar een Italiaans gezin met kleine kinderen staan nu voor de 4^e keer onder water, door ingrijpen van onze groep worden ze verplaatst naar een droge hoger gelegen plek. Het blijft nog hard waaien en af en toe valt er nog een spetter water, de een gaat uit eten de ander gaat genieten van het luxe bad comfort en in de wetenschap dat we hier 6 nachten blijven om lekker te genieten gaan we maar weer op tijd naar bed.

Donderdag gaan we na de koffie op stap met Anneke en Ben om een rondrit over het eiland te maken, we bezoeken de stad Krk waar we jaren geleden ook hebben gestaan, dwalen lekker door de smalle straatjes en drinken een glaasje op een mooi terras. Daarna bezoeken wij het stadje Vrbnik maar helaas kunnen we geen parkeerplaats vinden en besluiten

dan maar om huiswaarts te keren. In de avond worden de jarigen gehuldigd, we hebben ons eigen hapjesbuffet en de drank worden door de jarigen aangeboden. Gelukkig blijft het droog en voldoende warm om er een gezellige avond van te maken.

Zaterdagmorgen wordt het al vrij snel zeer warm, we willen toch nog een keer naar Vrbnik en rijden via Silo daar naar toe. Silo is een leuke havenstad met een groot zandstrand en ondiep water. Vrbnik is een stadje wat rond 1500 is ontstaan daar zijn nog steeds veel woningen, kapellen en kerken van overgebleven. Op een terras eten we een stevige Hamburger met heerlijke ouderwetse frieten. Nog even wat boodschappen gedaan en net als vrijdagavond is er om 23.00 uur weer een spetterende vuurwerkshow bij de camping. Zondagmorgen is er een spontaan groepje die gezamenlijk ontbijten en met champagne door Theo aangeboden toosten op vaderdag. De 4 dames gaan bridgen en verder maken we er een luie dag van morgen verlaten we Kroatië en gaan dan verder naar het Noorden.

Maandag 20 juni na een nacht met constante regen is het in de ochtend weer droog maar zwaar bewolkt. Nadat we Ine met haar verjaardag hebben gefeliciteerd vertrekken wij als laatste van de camping. Met de mooie snelweg rijden we naar de

grens met Slovenië en moeten dan nog 40 km gewone weg rijden. Wat ons opvalt dat als je Slovenië binnen rijdt dat het allemaal anders wordt, het lijkt al meer op Oostenrijk zoals de huizen en de begroeiing. Even na 14.00 uur komen we aan op de mooie camping in Lesce bij Bled. We mogen zelf bepalen waar we willen staan en hoe groot onze plek zal worden. In de middag spelen we gezellig Molka en in de avond vieren we nogmaals de verjaardag van Ine. Jammer dat het hier toch snel afkoelt dat beloofd een frisse nacht te worden.

Dinsdag 21 juni het is stralend weer, een gedeelte van de groep gaat om 11.00 uur met 4 auto's naar Bled waar we een parkeerplaats vinden naast camping Bled de kosten zijn 10,00€ maar dan mag je de hele dag voor blijven staan. We gaan links om het meer wandelen en hebben onderweg het geluk dat we een visser beet zien krijgen en dat na een strijd van een kwartier brengt hij een spiegelkarper van ruim 20 kg aan land.

Er waren bij deze actie veel fotograferende toeschouwers aanwezig. We lopen verder en bij het

Parkcafé gaan we het beroemde Blejskagrmada gebak eten welke sinds 1953 met het zelfde recept gebakken wordt.

Daarna vervolgen wij de mooi uitgezette wandelpaden langs het meer en om 14.30 uur zijn we na 6,5 km weer terug bij de auto's. In de communicatie is er iets fout gegaan met de achterblijvers en gaat het niet zoals we verwacht hadden om met de complete ploeg de Vintgar vallei te bezoeken. Deze vallei is erg mooi en via veel van hout gebouwde bruggen en uitgehakte paden loop je naar het eindpunt 1,8 km verderop.

Het is soms erg woest dan weer rustig, je ziet veel forellen azen in de rivier en voelt vooral in de schaduw de kou van het water. Het is een toeristische attractie ze komen met busladingen tegelijk binnen. Als we tegen vijf uur weer op de camping zijn beginnen we aan de voorbereiding van het samen pannenkoeken bakken.

Het is een prachtige avond met mooi weer we bakken er wat af, in alle variaties wordt er iets uit de pan getoverd. Na de afwas wordt er ook nog driftig geboeld zelfs onder de lantaarn wordt de wedstrijd uitgespeeld. We kunnen nu veel langer buiten zitten en daar wordt volop van geprofiteerd. Woensdagmorgen de zon staat weer stralend aan de hemel het belooft een warme dag te worden.

Joop heeft een rafting tocht georganiseerd en krijgt 9 deelnemers mee. De wandelaars gaan weer wandelen anderen gaan genieten of fietsen en boodschappen doen. Om 15.00 uur worden de "rafters" opgehaald bij de receptie van de camping en gaan naar het punt waar gestart wordt. Ik ga bij de receptie vragen op welk tijdstip we de "rafters" bij de camping voorbij kunnen zien komen, het is een onduidelijk antwoord maar we denken aan 16.00 uur. Maar na veel wachten komen ze rond 1/2 5 langs de

camping en onder luis applaus verwelkomt door de andere reisgenoten. Nadien wordt er op menig plaatsje het glas geheven op de afloop en gaan we een warmen lange avond tegemoet.

Donderdag 23 juni onze laatste dag in Slovenië, we willen nog een rondrit maken en doen dat samen met Ria en Martin. Eerst bezoeken we mooie oude stadsdeel van Radovljica wat op 6 km van de camping ligt. Dit cultuurhistorische monument ligt op een heuvel en de oudste gedeeltes dateren uit de 13^e eeuw, de kerk en verschillende gebouwen hebben prachtige fresco's ook is er een uitstekende antiekwinkel met als specialiteit oude instrumenten.

Daarna rijden we naar Kropa waar een woest stromende rivier dwars door de stad loopt en waar telkens aftakkingen aan gemaakt zijn om molenraden te kunnen laten draaien. Deze stad is vooral bekend om zijn ijzersmeden die mooie hekken en poorten maken. Daarna willen we via binnenwegen naar het

meer van Bohinj, maar de weg die we willen nemen is afgesloten dus wordt het een extra lange rondrit door een prachtig berglandschap.

Op een hoogte van 1200 meter willen we in een blokhut de lunch gebruiken en zo waar ze hebben een uitsmijter op de lijst staan dus daar gaan we dan voor. We zien een jonge man op een oude thomos brommer de berg oprijden onder de kabelbaan door het gras, even later komt hij terug en heeft een doos eieren bij zich die gebruikt gaan worden voor onze maaltijd.

Tegen 15.00 uur zijn we dan bij het meer van Bohinj, het lijkt veel op het meer van Bled maar ligt wel 100 meter hoger. We hebben geen zin in een wandeling want de temperatuur is dik boven de 30 graden en de zon brandt op je rug. We gaan via Bled terug naar de camping waar we ons nestelen in de schaduw en genieten van een koud drankje. Slovenië het zit er op we gaan nu in 2 etappes naar huis en zullen morgenavond gezamenlijk het eind diner gebruiken op de camping.

Vrijdag 24 juni we vertrekken om 9.30 uur bij een stralende zon en rijden door het mooie Karinthië naar Duitsland, het is inmiddels wel 33 graden geworden,

maar zijn even na 15.00 uur op camping Reiterhof waar Ben en Theo bij de receptie de reisgenoten opwachten. Ze hebben een mooie schaduwrijke plek bewaard want daar willen we de reis officieel afsluiten in het restaurant hebben we te weinig privacy. Theo Deegens houdt namens de reisgenoten een mooi opgebouwde speech die uit 3 onderdelen bestaat en waarbij de hilarische momenten worden uitgelicht. Daarna wordt de reisleiding bedankt voor haar inzet en krijgen een enveloppe met inhoud uitgereikt. Namens de reisleiding voert John het woord hij bedankt alle reisgenoten voor hun positieve gedrag er is helemaal niets gebeurd in teleurstellingen of mopperende gebaren of uitlatingen, ook worden de personen bedankt die zich hebben ingezet voor de service van het brood halen, die de fiets en wandelroutes hebben uitgezet, die de technische zaken hebben opgelost, maar vooral zijn vrouw Ria die veelal alleen alles moest opvangen als hij bezig was om zaken voor de groep te regelen, ook Sylvia en Henk werden bedankt voor hun inzet en steun tijdens de voorbereiding en tijdens de reis. Er wordt getoost op de goede afloop, het mooie weer, en dat allen het gezond hebben doorstaan. Daarna genieten we op een overvol terras bij een hoge temperatuur van onze maaltijd. Nog even naar Karlsheim en dan zit de reis er op en hebben wij ruim 5500 km gereden voor deze unieke en mooie reis. Het was een geweldige fijne groep om deze te begeleiden, het was een dankbaar werk.